

HARSÁNYI ISTVÁN: TEHETSÉGVÉDELEM

c. könyvének bevezetője

A könyvet a Magyar Tehetséggondozó Társaság
(1067 Budapest, Teréz körút 13.) adta ki 1994-ben.

Ez a könyv általános tájékoztatót kíván adni a tehetségvédelem kérdéseiben minden érdeklődő számára. Segíteni akarja a tehetségvédelem ügyében érdekelt szülőket, pedagógusokat, művelődésügyi dolgozókat. Annak érdekében, hogy az olvasó percek alatt tájékozódhassék a könyvet jellemző elvi állásfoglalások felől, álljon itt néhány gyakran felvetődő kérdés a rájuk adott egyértelmű válasszal együtt. Ezek tartalmából az olvasó megállapíthatja, érdemes-e tovább foglalkoznia a könyvvel, amely — sok egyébbel együtt — ezeket a témákat is részletesen fejtegeti.

— Tudjuk-e, mi a tehetség?

— Igen.

— Idejekorán felismerhető-e a tehetség?

— Igen.

— Elégé megbízhatóan megállapítható-e valakiről, hogy tehetségígéret?

— Igen.

— Bármely társadalmi rétegben szülehetnek-e tehetségígérettek?

— Igen.

— Vannak-e a tehetségnek örökletes elemei?

— Igen.

— Vannak-e a tehetségnek tanult, önerőből megszerzett elemei?

— Igen.

— Fejleszthető-e a tehetség?

— Igen.

— Szükség van-e a tehetségek céltudatos, szervezett fejlesztésére?

— Igen.

— Szükség van-e a tehetségek bizonyos speciális gondozására?

— Igen.

— Szükség van-e a tehetségesek nevelése érdekében kiemelkedő, minőségi iskolákra, a velük bánni tudó pedagógusokra?

— Igen.

— Demokratikus-e a tehetség kiválasztás, a sajátos tehetségvédelem?

— Igen.

— Fontos társadalmi erőforrás-e a tehetség?

— Igen.

— Kialakult-e nálunk egységes, pozitív pedagógiai és társadalmi állásfoglalás a tehetségvédelem ügyében?

— Nem.

— Segíti-e a pedagógiai szaksajtó a mai magyar tehetségvédelmet?

— Nem.

— Eleget törődnek-e a mai iskoláink a korszerű tehetségvédelemmel?

— Nem.

— Szükséges-e teljesen új intézményhálózat létrehozása a tehetségesek nevelése céljából?

— Nem.

— Feltétlenül szükséglet-e kizárólag kiemelkedően tehetséges tanulókat nevelő és tanító iskolák, iskolai osztályok létrehozása?

— Nem.

— Igaz-e, hogy a tehetséget nem lehet elnyomni, hogy az pusztán önére-jéből is utat tör magának?

— Nem.

— Igaz-e, hogy a „szellemi felvéghez” tartozók nevelése nagyobb anyagi áldozatokat követel, mint a „szellemi alvéghez” tartozóké?

— Nem.

— Igaz-e, hogy a tehetségesekkel több baj van az iskolákban, mint az átlagos képességűekkel?

— Nem.

— Igaz-e, hogy a tehetséges emberek törvénytelenül nehéz emberek?

— Nem.

— Igaz-e, hogy a tehetségesek társadalmi beilleszkedése problematikusabb, mint az átlagé?

— Nem.

— Igaz-e, hogy a tehetségesek fizikailag gyengébbek az átlagnál, sápkóros, életidegen könyvmolyok?

— Nem.

— Igaz-e, hogy a tehetségesség tudata szükségszerűen torzítja a személyiséget?

— Nem.

Mindezeket az állításokat széleskörű és magasszintű külföldi és hazai szakirodalom és gyakorlati tapasztalat igazolja, mint az a könyv anyagából világosan kiderül.